

● کمبود فضا و همسایه های متفاوت

سیما چند سالی است که ساکن مشهد شده است. او اولش قرار بود یک سال در مشهد بماند و همسرش به تهران منتقل شود. اما اسمال سومین خانه ای است که در بولوار پیروزی اجاره می کنند. او که در مناطق نسبتاً مرفه شهر اجاره نشینی کرده است، باهم از وضعیت اجاره نشینی گلايه دارد. تادلتان بخواهد دردرس هست. خانه را که می گیریم، خیالمان راحت می شود که از بلاتکلیفی درآمده ایم، اما چیدن وسایل خودش یک مشکل بزرگ است. کمد ها و کابینت خانه جدید با قبلی تفاوت دارد. ساعت ها و روزها باید کلنجار بروم که وسایل را چطور بچینم که روی زمین نماند. تجربه من می گوید هر بار تعدادی از وسایل بیرون می مانند که یا باید راهی انبار شوند یا کلا قیدشان را بزنم و به این و آن ببخشم و باز برای خانه بعدی بخرم. این یعنی یک هزینه اضافه که هیچ وقت در ضررهای مالی مستأجران محاسبه نمی شود.

یکی دیگر از مشکلات هر بار او و همسرش کنار آمدن با همسایه هاست: همه اهالی یک ساختمان دل سوز و متعهد نیستند، به ویژه در ساختمان هایی که تعداد واحدها زیاد است. مدتی طول می کشد که با همسایه ها بر سر جای پارک خودرو، مبلغ شارژ ساختمان و نظافت به توافق برسیم. تازه اگر همسایه ها مشکلات دیگری نداشته باشند. درحالی که هنگام اجاره، مالک هیچ نکته ای در این باره نمی گفت، حتی وقتی از مشکلات خبر داشت. خانه دار است و پسر کلاس دهمی اش هم با سرویس رفت و آمد می کند. با این همه، دوری و نزدیکی از مراکز خرید یا وسایل رفت و آمد برایشان دغدغه است تا بیا باید به محله جدید عادت کنید، داروخانه و خشک شویی و مراکز دیگر را پیدا کنید، چند وقتی طول می کشد. باید مسیرهای کم ترافیک تر و نزدیک تر را پیدا کنید. بعضی وقت ها یا کم است یا بد مسیر، برای همین ترجیح می دهیم به محل زندگی قبلی برگردیم. این هم یک هزینه دیگر.

● دوری و نزدیکی به خانه مردم

خانه هایی که در آن ها کار می کنم، همه در مناطق بولوار سجاد و امامت هستند. سالم تر که بودم، برایم فرقی نداشت از آخر بولوار طبرسی دوم هر روز خودم را به آنجا برسانم، اما حالا دیگر نمی توانم. هرسال که صاحب خانه عذرمان را می خواهد، اول به این فکر می کنم که با کدام اتوبوس و خط مترو می توانم بروم سر کار. اگر کارگری نکنم، از عهده اجاره و خورد و خوراک خانه بر نمی آیم.

عفت خانم به گفته خودش تقریباً هیچ وقت به امکانات خانه هایی که اجاره کرده است،

دردسره‌ای ناتمام اجاره‌نشینی

مشکلات مستأجربودن به جست وجوی خانه و پرداخت اجاره محدود نمی شود و به شکل های دیگر ادامه پیدا می کند

روزانه کار
کتیم کاروبد

شاید خوش حالی یافتن خانه ای به اندازه حساب جیبشان باشد یا خستگی فراوان این درو آن در زدن که بالاخره دست می گذارند روی یک خانه و به قولنامه کردنش رضایت می دهند. آن ها که مستأجرند و به قولی خانه به دوش، پس از عبور از خان اجاره بها و رهن باید با چالش های دیگری روبه روشوند. برخی از این چالش ها در هر خانه ای تکرار می شود و تعدادی هم برای هر منزل تازگی دارد. البته این به معنی جذابیت نیست، بلکه نگران کننده است و دلپره آور. تازه گاهی تا هفته ها بعد از جابه جایی هم مشکلات جدیدی پیدا می شود، مثل شکستن و فرسوده شدن وسایل یا اثاثیه ای که در خانه جدید و کوچک جایی ندارند. نکته هایی که مستأجران این گزارش روایت می کنند، سخن از مسائل دیگری است که دردمشترک مستأجرها حساب می شود، اما انگار با آن خو گرفته اند.

عکس: سناژ وصالیان/شهرآرا

فکر نمی کند: هرسال با هر چقدر پول که داریم، خانه پیدا می کنیم. دوسال پیش در زیرزمین یک خانه قدیمی که هفت تاپله داشت، زندگی کردم. پارسال یک ۶۵ متری اجاره کردم در طبقه چهارم. زانوهایم به شدت آسیب دید.

برای او هم مشکلات بعد از مستقرشدن آغاز می شود: هرسال بعد از جابه جایی کاسه چه کنیم دست می گیرم.

۱۱۵

۱۱۰

مدیرکل مدیریت بحران
استانداری خراسان رضوی:

آمادگی مشهد برای اجرای طرح آزمایشی یکسان سازی شماره های امدادی

سعید شجری | به هشیاری و آرامش کنونی تان نگاه نکنید. شوک ناشی از وقوع یک حادثه می تواند هر کدام از ما را طوری گرفتار کند که در ثانیه های طلایی، قادر به تصمیم گیری درست نباشیم. مثلاً وضعی را تصور کنید که زبانه کشیدن شعله های آتش از واحد مسکونی تان را نظاره گر هستید و می دانید که چند نفر از عزیزانتان در خانه محبوس هستند. هیچ بعید نیست در آن وضع پر از دلپره، مردد شوید که اول باید به آتش نشانی زنگ بزنید یا اورژانس و اینکه آیا نیازی به تماس با پلیس هم هست یا خیر. موقعیت دیگری را تصور کنید که در یک تصادف جاده ای با دیدن خودرو مچاله شده و بدن های خونین آسیب دیدگان، ذهنتان میان انتخاب بین شماره های ۱۱۲، ۱۱۵ و چند شماره سررغمی دیگر که الان به خاطر نمی آورید مال کدام دستگاه هستند،

● سوی دیگر ماجرا

سوی دیگر قضیه، گلیایه ای است که از دستگاه های امداد رسان به شهرآرا منتقل شده است مبنی بر اینکه عمده تماس های مردمی با ما، هر چند به نیت

چشم روشنی امروز ما به افتخار آفرینی دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد است که سنگ تمام گذاشتند و نتیجه کار و تلاش دسته جمعی شان شده است خودرو فرمول یک دانشجویی رهام. صفر تا صد رهام دسترنج تلاش شبانه روزی یک گروه دوازده نفری است از دانشجویان مهندسی مکانیک و مهندسی صنایع. در خودرو رهام، همه بخش ها از شاسی و بدنه و سیستم تعلیق و فرمان گرفته تا سیستم انتقال قدرت و جاذب انرژی به دست دانشجویان طراحی شده و حتی سیستم های الکتریکی و کنترل موتور خودرو هم کاملاً با طراحی شده

است. حالا این رهام خان قرار است در مسابقات جهانی فرمول یک دانشجویی که بزرگترین مسابقات دانشجویی در دنیاست و در ایتالیا برگزار می شود، سری در میان سرها بلند کند. مسابقات جهانی فرمول یک دانشجویی را انجمن مهندسان خودرو و آمریکا (SAE) و غول های خودرو سازی دنیا برگزار می کنند و هر سال تیم های دانشجویی بیش از هفتصد دانشگاه از پنج قاره در آن حضور پیدا می کنند تا توانایی های فنی و مهندسی شان را به چالش بکشند. به امید موفقیت دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد و سر بلندری رهام.

می کنند، اما بعد بارها از کارشان پشیمان می شوند. او تعریف می کند که در خانه قبلی هر روز باهم دخترشان را به خانه مادر همسرش می بردند و هر دو راهی محل کار می شدند. اما در خانه جدید اوضاع سخت تر شده است: اجاره ها آن قدر زیاد شده بود که ناچار شدیم مسیر خانه را دورتر کنیم. حالا همسر که پرستار بیمارستان است، باید جدا کرایه راه بدهد و من جدا دخترم را برسانم به خانه مادرم و بروم سر کار. یکی از مشکلات اجاره نشین ها همین تغییر هزینه حمل و نقل است که با یک جابه جایی می تواند به شدت افزایش پیدا کند، راه را دورتر کند و خستگی را بیشتر.

● خرج کردن برای خانه دیگری

سرپرست خانواده است با دو دختر و یک پسر. یک مشکل اجاره نشین ها را جابه جایی بی وقت و ناگهانی می داند: در چهارده سالی که مستأجر بودم، چند بار صاحب خانه آمده به هزار بهانه و خواهش و التماس عذر ما را خواسته است. هنوز وسیله ها پهن نشده بودند، دوباره همه را جمع کردم، پول باربری دادم، حق بنگاه و همه چیز دوباره تکرار شد. خانه هایی که اجاره می کند، مرکز شهر و اطراف حرم هستند. برای نزدیک بودن به محل کارش اما مشکلات مخصوص به خودش را دارد: خانه های مرکز شهر همه کوچه های باریک دارد و از حمام جمعیت، معمولاً آن ها را به زائران اجاره داده اند و شب و روز سروصدای آن ها در خانه ماست، طوری که خواب و آسایش نداریم.

اما آنچه بیشتر آزارش می دهد، هزینه هایی است که در هر خانه ای به او تحمیل می شود: از بنگاه املاک که خارج می شویم، صاحب خانه هیچ کاری ندارد. سراغ هر چیزی را می گیریم که خراب است یا ناقص دارد، دیگر پاسخگو نیست. ظلم است که مستأجر لوله کشی خانه را درست کند یا کولر را.

برای همین خانه در ماه اول ۵ میلیون تومان هزینه کرده است. معادل اجاره یک ماه: گنج دیوار خراب بود، طوری که پریزها را با چسب نواری به دیوار چسباندند. کولر هیچ قطعه ای نداشت، چندتا از لوله کشی ها را هم تعمیر کردم، چون واقعا قابل زندگی کردن نبود. به صاحب خانه که گفتم، زیر بار نرفت. می گفت هرکاری انجام بدهید، برای خودتان است. من برای هر خانه ای مجبورم هزینه کنم، چون صاحب خانه ها به چهار دیواری به شکل منبع درآمد نگاه می کنند، آن را تعمیر و بازسازی نمی کنند. روز به روز خانه هایشان خراب تر می شود، اما حیفشان می آید برای مستأجر کاری نکنند.

مشهد؛ پیش گام در امکانات امدادی

وجود زیرساخت های قابل قبول امدادی در کلان شهر مشهد به نسبت سایر کلان شهرها، شانس انتخاب مشهد به عنوان یکی از مناطق اجرای آزمایشی طرح یکسان سازی شماره های امدادی را افزایش داده است. مدیرکل مدیریت بحران استانداری خراسان رضوی در گفت وگو با شهرآرا می گوید: اجرای طرح یکسان سازی شماره های امدادی به پشتیبانی قوای سه گانه نیاز دارد، اما پاسخگویی آن به صورت منطقه ای خواهد بود، به این معنا که اپراتورهایی با فراگرفتن آموزش های لازم در سایت های پاسخگویی مستقر می شوند و هر تماس را بر اساس موضوع آن به دستگاه پادسنگاه های مربوط ارجاع خواهند داد. محسن نجات بابیان اینکه تصمیم گیری درباره اجرای این طرح، در حیطه اختیارات استان نیست، اضافه می کند: برای تحقق آن در خراسان رضوی و مشهد، نیاز است ابلاغ آن به استان و با مصوبه هیئت دولت یا نهاد قانون گذار، در قالب یک بخش نامه یا قانون رسمی صورت بگیرد. او با اشاره به صحبت های اخیر مدیریت بحران تهران که از اجرای آزمایشی این طرح در پایتخت در اسامال خبر داده است، ادامه می دهد: این آمادواری وجود دارد که مشهد الرضا^۵ دومین منطقه اجرای آزمایشی طرح سامانه پاسخگویی واحد باشد. نجات بدون اشاره به تاریخی دقیق، اجرای این سامانه یکپارچه را دور نمی داند. بابیان حال تأکید می کند که باید منتظر نتایج اجرای آزمایشی طرح در تهران و سپس تسری آن به استان های پیش گام مثل خراسان رضوی باشیم.

۵۱ درصد جمعیت کشور مستأجرند

مجتبی یوسفی

عضو کمیسیون عمران مجلس

براساس آخرین گزارش ها، تعداد مستأجران در کشور ۶،۵ میلیون خانوار است و گفته می شود بیش از ۵۳ درصد جمعیت تهران مستأجر هستند و در شهرهای کوچک تر جمعیت مستأجران نرخ کمتری دارند؛ اما به طور متوسط در کشورمان ۵۱ درصد جمعیت اجاره نشین هستند.

۴۲ سال کار برای خرید خانه ۷۵ متری!

مجید گودرزی

کارشناس حوزه مسکن

در موضوع خرید، حدود ۴۰ میلیون نفر خانواده کارگری داریم که اگر همه درآمدشان را پس انداز کنند، ۴۲،۵ سال طول می کشد تا یک واحد ۷۵ متری بخرند.

این ادغام به نفع مردم است

جعفر میعادفر

رئیس سازمان اورژانس کشور

تنوع و تعدد شماره های امدادی باعث اذیت مردم می شود. ادغام شماره های امدادی به نفع مردم است و سرعت خدمت رسانی را بیشتر می کند. در بعضی مأموریت ها، لازم است گروه های امدادی هم زمان اعزام بشوند و از این رو، اولویت ها در اعزام تیم ها باید مشخص شود تا خدمت رسانی نیز در کوتاه ترین زمان ممکن صورت بگیرد. این قبیل کارها در همه دنیا اتفاق افتاده و ایده خوبی است که باعث سرعت عمل در امداد رسانی می شود.

طرح ادغام شماره های امدادی شامل پلیس ۱۱۰ نمی شود. انتخاب شماره سه رقمی مشترک در جلسه ای مشخص تصمیم گیری خواهد شد. شاید این شماره، خارج از شماره های فعلی ۱۱۵، ۱۲۵، ۱۱۲ و ۱۲۳ تعیین شود.

«رهام» مشهدی در مسیر ایتالیا